

COLUMN MAX

Een paar weken geleden was er een kort bericht over een verkiezing voor de beste Formule-1-coureur aller tijden. Nu zijn we de afgelopen tijd helemaal in de ban van Max Verstappen. En dan klinkt het ineens heel logisch dat hij genoemd wordt in het rijtje groten in zijn vak als Ayrton Senna en Michael Schumacher. Een extra prestatie omdat we tot het aantreden van Max als Nederland nog nooit een Grand Prix hadden gewonnen. En natuurlijk verdient Max deze eer op grond van zijn kwaliteiten en prestaties. Die zijn echt wereldtop.

Er is één aspect dat bij deze prestaties misschien wat onderbelicht blijft. Dat is dat Formule 1 een individuele sport lijkt, maar in feite een echte teamsport is. Het is niet mogelijk om in je ééntje wereldkampioen te worden. Daar is een hele organisatie voor nodig die in de loop van jaren wordt opgebouwd en de prestatie van Max mogelijk maakt. En ook tijdens de wedstrijd zelf is er een heel team bezig. Inclusief de juiste zorg op de juiste plek in de pits en telemonitoring tijdens de race. Mensen uit het team van Max delen in de eer, maar staan zelf in de schaduw. Wij kennen hun namen niet eens. Maar door alle aandacht en waardering voor Max voelen ze zich indirect toch gewaardeerd door het grote publiek.

Ook in de zorg is er sprake van een teamprestatie. De patiënt kan alleen goed geholpen worden als alles klopt, het team op elkaar is ingespeeld en weet wat er moet gebeuren. En ook daar wordt tijdens het werk topsport geleverd. De Nederlandse zorg staat in alle rijtjes bij de wereldtop. En ook daar kennen we de namen van de mensen die ons helpen vaak niet eens, vooral als zij achter de schermen werken. Dat hoeft ook niet, zeggen velen die in de zorg werken. Want daar doen we het niet voor, we doen het voor de patiënt. En die waardeert de zorg meestal heel erg goed en zegt dat gelukkig ook vaak persoonlijk aan de specialist of verpleegkundige die hem geholpen heeft.

Wat ik van collega's veel hoor is dat ze wel de openlijke, maatschappelijke waardering missen. Dat geldt voor medisch specialisten, huisartsen én verpleegkundigen. Als het over de zorg gaat, dan gaat het vaak over de problemen in de zorg en veel te weinig over de topprestaties die dagelijks geleverd worden. En ook al vragen al die zorgverleners niet om waardering, we moeten het wel geven. Als de waardering en steun uitblijven, dan haken mensen af. En dat is eeuwig zonde. In de zorg is maatschappelijke waardering harder nodig dan ooit.

Piet-Hein Buiting
Voorzitter Federatie Medisch Specialisten